

Warszawa, 2015-05-21

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

ŻWhzg/ek-053-5/2015 (1531)

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 22.05.15.
nr. 2050 podpis. Borusewicz

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 25.05.15.
nr. 3210 podpis. JM

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Przemysława Błaszczyka podczas 73. posiedzenia Senatu RP w dniu 16.04.2015 r. w sprawie opinii Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz z dnia 29.12.2014 r. dot. planowanych na 2015 r. wydatków budżetowych na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej, którego treść przekazano pismem znak BPS/043-73-3136-MRRW/15 z dnia 23 kwietnia 2015 r. uprzejmie informuję Pana Marszałka, co następuje.

Odnosząc się do opisanych przez Pana Senatora opinii wyrażonych przez Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu oraz Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu „POLDRÓB” w Ciechanowie uprzejmie informuję, że podtrzymuję swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie, które wielokrotnie przekazywałem pierwszej z wymienionych organizacji, a w marcu 2013 r. drugiej z nich.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że opinia wyrażana wielokrotnie przez Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu i raz przez Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu „POLDRÓB” w Ciechanowie w 2012 r. (w roku bieżącym organizacja nie zgłosiła żadnych uwag do procedowanego projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na

rzecz rolnictwa), że ustawa z dnia 29 czerwca 2007r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z późn. zm.) jest niezgodna z prawem Unii Europejskiej, a art. 38 tej ustawy w brzmieniu, cyt.

„1. *Produkcję piskląt prowadzi się przy wykorzystaniu jaj wylęgowych pochodzących od rodów wpisanych do ksiąg lub mieszańców wpisanych do rejestrów.*

2. *Pisklęta hodowlane drobiu mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli pochodzą od rodów wpisanych do ksiąg lub mieszańców wpisanych do rejestrów”*,

zmusza do „rzekomej pomocy” dla rolników, której zainteresowani w ogóle nie potrzebują, nie odpowiada stanowi faktycznemu. Prawodawstwo pierwotne, w szczególności art. 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej ustanawiający zakres kompetencji wyłącznych UE, nie zakazuje państwom członkowskim stanowienia prawa regulującego hodowlę zwierząt. Rolnictwo, w tym hodowla zwierząt, oraz rynek wewnętrzny stanowią kompetencje dzielone, co oznacza, że państwo członkowskie może stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim UE nie wykonała swojej kompetencji, bądź w zakresie w jakim UE zaprzestała jej wykonania. UE nie przyjęła regulacji, które uniemożliwiałyby wykonanie kompetencji dzielonej państwa członkowskiego poprzez przyjęcie regulacji hodowli drobiu. Stąd też przyjęcie krajowych przepisów regulujących hodowlę drobiu nie narusza ani prawa pierwotnego, ani pochodnego UE. W tej sytuacji wskazanie, iż polskie regulacje prawne dotyczące hodowli drobiu, w tym art. 38 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, są sprzeczne z przepisami UE, których w przypadku hodowli drobiu nie ma, jest bezzasadne.

W związku z opinią Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu przekazaną Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem z dnia 19.03.2015 r., L.dz. ID/23/2015, w sprawie uwag do projektu rozporządzenia w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa, zgodnie z którą cyt. „(...)Dotacja ta jest od 2004 r. konsumowana przez podmiot, upoważniony przez resort rolnictwa do prowadzenie terenowej oceny drobiu (...)”, wyjaśniam, że Krajowej Radzie Drobiarstwa – Izbie Gospodarczej, jako podmiotowi upoważnionemu przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej drobiu, udzielono i wypłacono dotację na podstawie rozliczeń z wykonanych zadań w zakresie oceny drobiu. W latach 2004 – 2005 dotacje te były wypłacane zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 kwietnia 2004 r. *w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa* (Dz. U.

Nr 72, poz. 655, z późn. zm.), przy czym w 2004 r. dotacje były udzielone i wypłacone za zadania zrealizowane w okresie od 1.04.2004 r. do 31.12.2004 r. Natomiast w 2006 r. dotacje były wypłacane zgodnie z § 20 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 maja 2006 r. *w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa* (Dz. U. Nr 98, poz. 683, z późn. zm.). W latach 2007 - 2009 dotacja była udzielana i wypłacana zgodnie z § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2007 r. *w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa* (Dz. U. Nr 67, poz. 446, z późn. zm.) jako refundacja poniesionych kosztów na tę ocenę. Poczynając od 2010 r. do 2014 r. włącznie, przedmiotowe dotacje były udzielane i wypłacane na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 maja 2010 r. *w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa* (Dz. U. Nr 91, poz. 595, z późn. zm.). Ponadto zgodnie z ww. rozporządzeniami, w latach 2004 – 2014, Krajowej Radzie Drobiarstwa – Izbie Gospodarczej w Warszawie udzielono i wypłacono dotacje przedmiotowe na prowadzenie ksiąg drobiu, w zakresie prowadzenia których podmiot ten posiada upoważnienie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W zakresie innej działalności niż wyżej wymieniona, Krajowej Radzie Drobiarstwa - Izbie Gospodarczej w Warszawie nie udzielano i nie wypłacano dotacji ze środków budżetowych przeznaczonych na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej. Przedstawiając powyższe stwierdzam, że wyrażona przez Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu opinia jest bezpodstawna.

W związku ze stwierdzeniem przekazanym Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi ww. pismem z dnia 19.03.2015 r., cyt. „(...) *Nie wahamy się stwierdzić, że przy każdej zmianie unijnych wytycznych w tym zakresie tytuł dotacji na prowadzenie oceny wartości użytkowej drobiu jest dopasowywany do nowych wytycznych, aby utrzymać tę dotację jako rzekomą pomoc dla rolników(...)*” wyjaśniam, że poczynając od 2015 r., przepisami unijnymi regulującymi sprawy dot. pomocy państwa w rolnictwie są:

- Wytyczne Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014 – 2020,
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zgodnie z ww. przepisami, w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, hodowcom zwierząt będącym mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów załącznika nr 1 do rozporządzenia nr 702/2014, zwanym dalej „hodowcami MŚP”, może być udzielana pośrednio pomoc w formie subsydiowanych usług, polegających na:

- 1) prowadzeniu ksiąg hodowlanych (pomoc o stawce do 100% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą),
- 2) prowadzeniu oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt (pomoc o stawce do 70% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą).

Pomoc ta będzie mogła być wypłacana wyłącznie jako refundacja kosztów subsydiowanych usług świadczonych na rzecz hodowców MŚP, ponoszonych przez podmioty świadczące takie usługi w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzenie Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu, że tytuł dotacji na prowadzenie oceny wartości użytkowej drobiu jest dopasowywany do nowych wytycznych, jest bezpodstawne. Nie znajduje także uzasadnienia twierdzenie, że dotowanie oceny wartości użytkowej drobiu ogranicza rolnikom dostęp do światowych osiągnięć w zakresie postępu biologicznego, gdyż przepisy nie przewidują takich regulacji jako niezgodnych z przepisami unijnymi.

Projekty aktów prawnych dotyczących hodowli drobiu, w tym projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek dotacji dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa, w ramach konsultacji społecznych są ogólnie dostępne w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji, a informacje w tej sprawie są zwyczajowo przesyłane do następujących organizacji zrzeszających hodowców drobiu:

- 1) Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu,
- 2) Polskiego Związku Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
- 3) Ogólnopolskiego Związku Producentów Drobiu „POLDRÓB”,
- 4) Krajowej Federacji Hodowców Drobiu i Producentów Jaj,
- 5) Polskiego Związku Hodowców Strusi,
- 6) Polskiego Związku Hodowców i Producentów Gęsi,
- 7) Ogólnopolskiego Związku Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek,
- 8) Krajowej Rady Drobiarstwa – Izby Gospodarczej w Warszawie.

Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza jest jednocześnie podmiotem, któremu na jego wniosek spełniający wymogi formalnoprawne określone w przepisach

o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dniem 1 kwietnia 2004 r. powierzył prowadzenie oceny wartości użytkowej (z wyłączeniem oceny testowej) i hodowlanej drobiu, publikowanie wyników tej oceny i prowadzenie systemu informatycznego na potrzeby tej oceny. Należy przypomnieć, że proces uspołecznienia hodowli zwierząt gospodarskich w Polsce został zapoczątkowany w 1997 r. i pozwolił na przekazanie związkom hodowców zadań związanych z hodowlą tych zwierząt, w tym wytyczanie kierunku, w którym ma ona iść. Dzięki temu hodowcy, którzy wszak ponoszą wszelkie koszty i konsekwencje decyzji podejmowanych w odniesieniu do zwierząt, zyskali możliwość wpływania na realizowany przez siebie program hodowlany zwierząt gospodarskich. Ponadto programy hodowlane zwierząt gospodarskich zyskały na elastyczności, gdyż możliwe stało się dostosowywanie prac hodowlanych do potrzeb rynkowych konsumenta. Jednocześnie należy zauważyć, że ocena wartości użytkowej i hodowlanej drobiu, począwszy od 1991 r. jest wyodrębnionym zadaniem, które dofinansowywane jest ze środków budżetowych przeznaczonych w danym roku na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej. Warto przypomnieć, że w 2004 r. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza była pierwszą i jedyną organizacją zrzeszających hodowców drobiu, która przedłożyła ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa wniosek o upoważnienie do prowadzenia przedmiotowej oceny. Pozostałe organizacje działające w tym czasie, w tym Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu, o takie upoważnienie nie wnioskowały.

W roku bieżącym, z wyjątkiem Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu, w ramach konsultacji społecznych przedmiotowego projektu, żadna z pozostałych siedmiu, wymienionych wcześniej organizacji zrzeszających hodowców drobiu, nie kwestionowała celowości prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej drobiu, której wyniki są wykorzystywane przez hodowców.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* ocena wartości użytkowej jest prowadzona na wniosek albo za zgodą właściciela lub posiadacza zwierząt gospodarskich poddawanych tej ocenie, co oznacza, że podmioty utrzymujące drób nie mają obowiązku poddawania tego drobiu przymusowej ocenie jak twierdzi Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz.

Jednocześnie należy podkreślić, że wyniki oceny wartości użytkowej drobiu, publikowane corocznie w postaci biuletynów, dostarczają wiarygodne dane dotyczące zarówno cech produkcyjnych (upadki, liczba zniesionych jaj, % nieśności i czas jej trwania), jak i reprodukcyjnych (zapłodnienie jaj wylęgowych, % wylęgu piskląt) wszystkich stad

rodzicielskich poszczególnych zestawów hodowlanych rozprowadzanych w Polsce oraz cech użytkowych stad towarowych pochodzących po tych zestawach. Informacje te nie tylko wzbogacają wiedzę o użytkowanych w Polsce stadach rodzicielskich poszczególnych gatunków drobiu, w tym o ich liczebności, rozmieszczeniu, parametrach produkcyjnych, ale również pozwalają zainteresowanym hodowcom na porównanie uzyskiwanych wyników i wyciągnięcie stosownych wniosków. Dane dotyczące wartości użytkowej zarówno stad rodzicielskich, jak i towarowych drobiu uzyskane dzięki prowadzeniu oceny wartości użytkowej drobiu są źródłem istotnych informacji ułatwiających podejmowanie decyzji na wszystkich szczeblach hodowli oraz produkcji drobiarskiej.

Wskazane jest zaznaczyć, że gdyby nie było w Polsce regulacji dotyczących organizacji hodowli drobiu, w tym oceny wartości użytkowej i hodowlanej tych zwierząt - jednego z zabiegów stosowanych w hodowli, zmierzających do poprawienia założeń dziedzicznych (genotypu) zwierząt, nie byłoby sprawnie funkcjonujących ferm zarodowych oraz zwierząt hodowlanych o określonych wysokich cechach użytkowych, których sprawdzone wysoko wydajne krzyżówki trafiają do ferm produkcyjnych będących pierwszym ogniwem w łańcuchu producentów wytwarzających żywność.

Opinia w sprawie podwójnego finansowania kosztów oceny wartości użytkowej drobiu - równocześnie z dwóch odrębnych źródeł, tj. z dotacji budżetowych i z opłat pobieranych od hodowców, także nie odpowiada stanowi faktycznemu.

Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami dotacje przedmiotowe przeznaczone były na dofinansowanie kosztów postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej, w tym prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej drobiu. W związku z tym dotowanie prowadzenia tej oceny, umożliwiała realizację tego zadania (niezbędnego w hodowli), skutkując jednocześnie zdecydowanym zmniejszeniem obciążeń finansowych ponoszonych przez hodowców właścicieli stad hodowlanych drobiu.

Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, za prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt, podmiot upoważniony do jej prowadzenia, może pobierać wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o prowadzeniu tej oceny.

Wynikająca z przepisów krajowych możliwość dofinansowania oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt z dwóch źródeł, tj. poprzez dotacje przedmiotowe ze środków budżetowych i ww. wynagrodzenie pobierane przez podmiot upoważniony do prowadzenia takiej oceny, jest zgodna z zasadą wynikającą z ww. opisanej możliwości dofinansowania do 70% kosztów oceny na podstawie obowiązujących wytycznych Wspólnoty. Tym samym,

co najmniej 30% kosztów takiej oceny nie może być pokryte w ramach pomocy państwa, a więc musi być sfinansowane z innych źródeł.

Z poważaniem

[Signature]
Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETA SZTANU

Tadeusz Nalewajk